

Tappioista voittoon

Kanebo yhtymän lääketeollisuuden pääjohtajana eläkkeelle jäänyt **Yasuto Mitani** on tätä nykyä suosittu luennoitsija ja esitelmöitsijä Japanin kristillisissä kirkoissa ja liikemiesten seminaareissa. Hän kiertää eri puolella Japania ja myös ulkomailla yhdessä vaimonsa **Kimikon** kanssa. Tämä huippuliikemies luonnehtii omaa taivaltaan todistuskirjansa nimellä ”Häviöön tuomitun voittoisa elämä”. Nimen taustalla on se, että virkauransa aikana hänet kolmeen eri otteeseen alennettiin ja siirrettiin vähäarvoisiin tehtäviin Kanebo konsernin sisällä. Yksikin alennus yleensä riittää katkeroitamaan ja tuhoamaan ihmisen voimakkaasti hierarkkisissa yhtiöissä, joissa työntekijät kilpailevat keskenään edetäkseen ja menestyäkseen urallaan.

Ensimmäinen alennus kohtasi Mitania hänestä riippumattomista syistä, kun konsernin pääjohtaja vaihtui ja hän erotti edeltäjänsä suunnitteluryhmän ja korvasi sen omilla miehillään. Tässä vaiheessa Mitani ei itse vielä ollut kristitty – kylläkin etsivällä paikalla, mutta hänen vaimonsa oli pian heidän avioitumisensa jälkeen tullut uskoon. Alennus merkitsi Mitanille siirtoa Kobesta Japanin meren rannan tehtaalle. Siellä hänelle kyllä maksettiin normaalia palkkaa, mutta ei osoitettu mitään työtehtäviä. (Se on tyypillinen japanilaisen firman tapa savustaa ihminen eroamaan omaehtoisesti.) Mutta Mitani ei antanut periksi, vaan ryhtyi rakentamaan ihmissuhteita ja sai sinnikkäästi läpi tehtaalla uudistusohjelman, joka huomattiin johdossa ja hän pääsi etenemään urallaan. Tuona ajankohtana Mitani löysi myös henkilökohtaisen uskon Jeesukseen.

Mitani toimi henkilöstöpäällikkönä uskoon tullessaan. Henkilöstöpäällikön tehtäviin kuului vastata kerran kuukaudessa pidettävistä *shinto* -seremoniasta tehtaan temppelillä, niin kuin yhtä tänä päivänä monissa japanilaisissa yrityksissä. Uskoon tultuaan Mitani pyysi vapautuksen tästä tehtävästä. Asia kantautui pääkonttoriin ja hänet kutsuttiin puhutteluun. Kysymys kuului: ”Kumman haluat pitää uskosi vai urasi Kanebo yhtiössä?” Vähääkään epäroimättä Mitani vastasi: ”Valitsen uskoni!” Sillä kertaa asia ei johtanut muihin seurauksiin.

Mitani sai siirron yhtiön tekstiilituotannosta voimakkaasti kasvaneeseen ehostusvälinetuotantoon, kun Japani muun maailman kanssa törmäsi öljykriisiin ja Kanebokin joutui taloudelliseen ahdinkoon. Eräänä päivänä Mitanin esimies toi hänen eteensä paperin ja pyysi häntä lyömään siihen leimansa eli hyväksymään sen. Mitani vastasi: ”En voi tehdä sitä.” Kristittynä hän ei voinut suostua hämäräperäiseen toimintaan.

Viikkoa myöhemmin hän sai siirron pääyhtiöstä konkurssin partaalla olevaan Kanebon

lääketuotannon tytäryhtiöön. Yhtiön tilaa kuvasti hyvin se, että kun silloin jo kuusihenkinen perhe joutui muuttamaan Tokion alueelle, he päättivät ostaa tontin rakentaakseen sille omakotitalon. Rakentamiseen tarvittavaa lainaa hän kävi kyselemässä paikallisesta pankista esittäytyen Kanebon lääkeyrityksen johtoryhmän jäsenenä. Vastaus oli yksikantaan: ”Sen yrityksen työntekijöille emme voi myöntää lainoja, koska yritys voi milloin tahansa kaatua.”

Mitani rukoili viisautta ja ryhtyi voimakkaasti ajamaan markkinointiuudistusta. Hän sai valettua työntekijöille uutta uskoa ja eräs uusi lääkeaine saatiin markkinoille tavalla, joka nosti yhtiön nopeasti jaloilleen. Kuvaavaa on se, että kun sisäisesti mädäntynyt Kanebo konserni ajautui lopulta konkurssiin Mitanin jo eläkkeelle siirryttyä ja sen tuottavat osat myytiin kilpailijoille, Mitanin johtama tytäryhtiö oli edelleen teräskunnossa.

Joka kerta kun Mitani joutui alennusten ja erottamisuhan alaiseksi, hänellä oli syvä rauha Herralta. Hän ajatteli, että jos hän saa potkut, hän siirtyy evankeliumin kokotoimiseksi julistajaksi yhdessä vaimoni kanssa. Hänen vaimonsa Kimiko oli pian uskoon tulonsa jälkeen alkanut pitää kotikokouksia ja toimi halki vuosien evankelistana samalla kasvattaen lapsiaan ja tukien miestänsä. Kun Mitani jäi eläkkeelle, hän aloitti opiskelun tokiolaisessa Raamattukoulussa. Opintojen jälkeen kuuluisat pastorit **Kooji Honda** ja **Akira Hattori** siunasivat pariskunnan kokotoimiseen evankelioimistyöhön.

Mitani on antanut myös liikemiehen lahjansa evankeliumin palvelukseen siten, että hän on terävästi arvioinut Japanin kristillisten kirkkojen nykytilaa ja esittänyt monia merkittäviä keinoja uudistusten ja evankeliumin etenemisen vauhdittamiseksi maassa.

Yasuto Mitani syntyi vuonna 1929 Hiroshiman läänin Fukuyamassa. Hänen vuotta myöhemmin syntynyt vaimonsa Kimiko on myös kotoisin samasta kaupungista. He tutustuivat toisiinsa 19 iässä ja seurustelivat 5 vuotta ja avioituivat, kun Yasuto oli valmistunut Tokion Keio yliopistosta ja aloittanut työt Kanebo yhtiössä. Vaikka molempien kotien tausta oli buddhalainen, Kimiko oli pienestä pitäen tajunnut, että on Luoja Jumala. Hänellä oli syvä kaipaus päästä tuntemaan Hänet. Siksi hän oli asettanut tavoitteekseen löytää sellainen aviopuoliso, joka haluaisi myös löytää totuuden.

Syvästi rakastuneena ja kodin juuri perustaneena eräänä aamuna, kun hän oli lähettänyt miehensä töihin, hänen silmistään alkoi valua kyneleitä valtoimenaan.

Hän tajusi silloin, että vaikka sielun ja ruumiin puolesta hän oli onnensa kukkuloilla, hänen henkensä janosi syvässä tyhjyyden tunteessa. Hänen kaipauksensa Jumalan puoleen ei ollut

saanut tyydytystä. Juuri silloin eräs saman yhtiön palveluksessa olleen miehen kristitty rouva pyysi häntä kotikokoukseen. Vaikka Kimikolla olikin ennakkoasenteita kristinuskoa kohtaan, hän meni mukaan. Jo muutaman kokouksen jälkeen hän tajusi, että Jeesus kykenee täyttämään hänen sydämensä kaipuun. Hän alkoi käydä kirkossa ja pian hänet kastettiin. Ei kestänyt pitkään, kun kotikokouksia alettiin pitää myös Mitaneilla.

Yasuto ei kuitenkaan tässä vaiheessa ollut erityisen kiinnostunut kristinuskosta. Mieluummin hän kävi sunnuntaisin meren rannalla kalassa tai kiipeämässä Rokkoo vuorella. Kun lapsia syntyi ja Kimiko kävi heidän kanssaan kirkossa, Yasuto katsoi velvollisuudekseen kuljettaa heitä autolla kirkolle asti. Niin hän pikku

hiljaa alkoi itsekin käydä kirkossa. Kun Kimiko alkoi pitää kokouksia myös sunnuntaisin ja niissä tuli ihmisiä uskoon yksi toisensa jälkeen, Yasuto rupesi toimimaan kokouksissa juontajana, vaikka ei ollutkaan itse vielä sisällä Jumalan valtakunnassa. Tätä etsintävaihetta kesti varsin pitkään, kunnes eteen tuli muutto Japanin meren puoleisen tehtaan asuntoihin. Sielläkin Kimiko alkoi pitää kotikokouksia.

Eräänä päivänä Yasuton toimiessa henkilöstöpäällikkönä tehtaan asunnoissa tuli ongelmaksi se, että muuan uususkonto levittäytyi aggressiivisesti ja piti myös Kanebon asunnoissa kokouksiaan. Henkilöstöpäällikön ominaisuudessa Yasuto antoi kirjallisen määräyksen, että uskonnollinen toiminta tehtaan asunnoissa kielletään. Vähän myöhemmin Yasuto kutsuttiin puhutteluun: ”Miten on mahdollista, että henkilöstöpäällikön omassa kodissa pidetään edelleen uskonnollisia tilaisuuksia vastoin hänen omaa kieltoaan?” Juuri silloin Kimiko oli pitämässä evankelioimiskokousta omien sukulaistensa luona Fukuyamassa. Yasuto joutui sielussaan syvään kriisiin. Hän joutui ottamaan lopullisen kannan joko Jeesuksen puolesta tai Häntä vastaan. Hän huusi tuskassaan Herran puoleen ja sai sydämeensä rauhan. Hän sai armon lähteä Herran seuraan. Kun Kimiko palasi kotiin, hän kohtasi muuttuneen miehen. Mutta ennen tätä tapahtumaa hän oli aloittanut uskovien ystäviensä kanssa rukoustaistelun, jotta Yasuto löytäisi pelastuksen.

Tänä päivänä Mitanien neljästä lapsesta yksi on pastori, yksi pastorin vaimo ja kaksi toimii liikemaailmassa todistavina kristittyinä. Heidän kotikokouksensa laajenivat kirkoksi, jonka pastorina toimii heidän poikansa. Myös molempien sukulaisista moni on löytänyt Jeesuksen Vapahtajakseen. Taustalla on molempien yhteinen luja päätös: ”Tuli mitä tuli, me haluamme asettaa Herran ensimmäiseksi elämässämme.”